

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ-ФІЛОЛОГА

У статті визначається сутність самостійної роботи студентів як складової професійної підготовки майбутнього фахівця-філолога.

Ключові слова: самостійна робота, професійна підготовка, фахівець-філолог.

На етапі інтеграції України в єдиний європейський освітній і науковий простір зростають вимоги до рівня знань студентів, що відбиті в Законі України «Про вищу освіту», Державній національній програмі «Освіта» («Україна XXI століття»), Національній доктрині розвитку освіти України, Загальноєвропейських рекомендаціях із мовної освіти. Однією з важливих умов забезпечення високої якості підготовки майбутніх фахівців, готових до постійного професійного зростання, здатних учитися впродовж усього життя, є посилення ролі самостійної роботи.

Винятково важливого значення в умовах розбудови української держави, глибоких і динамічних перетворень, що відбуваються у всіх сферах суспільства, набуває підготовка фахівця нової генерації, конкурентоспроможного, компетентного, висококваліфікованого спеціаліста, який був би активно й творчою особистістю, здатною адекватно оцінювати ситуацію, самостійно робити свій вибір, ставити й реалізовувати цілі й завдання, які виходять за межі стандартних вимог, свідомо оцінювати свою діяльність на основі аналізу, що, у свою чергу, вимагає оновлення вищої школи, першочерговим завданням якої є перебудова самостійної роботи студентів та управління нею. У нормативних документах Міністерства освіти і науки України щодо адаптації вітчизняної вищої освіти до Європейської системи навчання зазначено, що освітньо-кваліфікаційні рівні підготовки фахівців повинні мати професійну спрямованість і здатність відповідати ринку праці [6, с. 7-11].

Самостійна робота студентів формує в майбутніх спеціалістів творче ставлення до праці, розвиває внутрішні стимули до самовдосконалення, є ефективним засобом самонавчання та самопідготовки, "самостійна робота студентів – це форма активності особи, що забезпечує можливість прискорення природного переходу випускника вузу від навчально-пізнавальної до самостійної професійної діяльності" [4, с. 58].

У педагогічній науці опрацьовано чимало питань, пов'язаних із відображенням кваліфікаційних якостей учителя і становленням його професійно-педагогічної кваліфікації. Науковці ґрунтовно досліджують загальнотеоретичні питання професійної підготовки бакалавра в контексті сучасної модернізації освіти (Н.М.Бібік, С.У.Гончаренко, О.П.Рудницька, О.Я.Савчанко, В.А.Семиченко та ін.); питання розвитку творчої особистості вчителя у процесі професійної діяльності, його педагогічної майстерності (З.П.Бакум, І.А.Зязюн, М.С.Вашуленко, О.М.Горошкіна, А.В.Мудрик,

Л.М.Паламар та ін.); дидактичні можливості модульно-рейтингової системи навчання (Л.М.Романишина, О.В.Любашенко, А.В.Фурман та ін.); теорії освітніх технологій (Г.М.Афоніна, З.П.Бакум, І.Д.Бех, Л.С.Виготський, П.Я.Гальперін, В.В.Давидов, Л.В.Занков, Д.Б.Ельконін, І.П.Іванов, С.О.Караман, Г.Лозанов, М.І.Пентилюк, О.Я.Савченко, Г.К.Селевко, В.В.Серіков, С.О.Сисоєва, В.В.Юдін, І.С.Якиманська та ін.).

Проблема організації самостійної діяльності не нова і актуальна не лише для України. Історії вищої школи відомі імена видатних учених, прибічників самостійної роботи студентів (М.І.Пирогов, Д.І.Менделєєв, М.І.Лобачевський, М.Є.Жуковський), а також сучасних учених-педагогів та практиків (Н.А.Аверін, А.М.Алексюк, С.І.Архангельський, І.А.Зязюн, М.І.Махмутов, Н.Г.Ничкало, М.Нікітін, Г.Г.Савельєв, В.Л.Шатуновський та ін.).

У дослідженнях вітчизняних і зарубіжних науковців самостійна робота розглядається як засіб активізації самостійної діяльності студентів у навчанні (П.І.Підкасистий), як форма індивідуалізації та диференціації навчання (І.Унт), як обов'язкова умова наступності у роботі між школою та ВНЗ (А.М.Алексюк, О.Г.Мороз), як особливий вид діяльності навчання – самостійної діяльності учіння (В.А.Козаков) тощо. К.К.Платонов та Г.Г.Голубєв вважають, що самостійність є найважливішою професійною психічною якістю, яка характеризує здатність систематизувати, планувати й регулювати свою діяльність без безпосереднього постійного керівництва та практичної допомоги з боку керівника.

Сутність самостійної пізнавальної діяльності, а також її наукові, теоретичні та методологічні засади викладені в працях А.С.Макаренка, К.Д.Ушинського, В.О.Сухомлинського, О.М.Леонтьєва та інших.

Підходи до організації самостійної пізнавальної діяльності студентів визначено у працях Ю.К.Бабанського, В.А.Козакова, І.Я.Лернера, В.О.Онищука, П.І.Підкасистого, М.М.Скатніка та інших. Проте у вищих навчальних закладах, урахувавши особливості виробництва на сучасному етапі, виникає об'єктивна потреба більше уваги приділяти самостійній роботі студентів як умові їх професійного становлення. На сьогоднішній день питання підвищення ефективності професійної підготовки спеціалістів і максимального використання з цією метою можливостей самостійної роботи набувають актуальності. Достатньо важливим чинником виступає і те, що майже у всіх вищих навчальних закладах України пріоритетними в підготовці майбутніх спеціалістів є формування творчої, активної і самостійної особистості; розвиток інтересу до отриманих знань; формування професійно направлених мотивів навчальної діяльності. На жаль, сьогодні у багатьох викладачів відсутня система, що передбачає використання завдань, спрямованих на розвиток самостійної роботи в процесі професійного становлення майбутніх спеціалістів.

Мета статті – зосередити увагу на значенні самостійної роботи як формі самовираження особистості, в уяві її індивідуальних можливостей і як одному з найважливіших чинників розвитку творчого потенціалу майбутнього фахівця.

У сучасних умовах самостійність стає професійно необхідною якістю особистості будь-якого спеціаліста. Отже, у вищій школі самостійна робота студентів посідає вагоме місце. Вона передбачає обов'язкове оволодіння прийомами самостійного набуття знань і їх подальшого творчого використання. Результатом навчання має бути відкритий та сприйнятливий до всього нового і прогресивного інтелект [11].

Тому перед нами постає проблема формування у студентів навичок самостійної роботи, такого механізму мислення, який би дав змогу їм швидко адаптуватися до вимог, що постійно змінюються, знаходити й аналізувати нові джерела інформації, творчо застосовувати їх у професійній діяльності.

Джерелом самовдосконалення, самоосвіти студентів має бути здатність безперервно відображати світ, відбирати та інтегрувати інформацію, накопичувати досвід самоосвіти і на цій основі виробляти вміння самореалізації, адже головна ознака самостійності – це не просто засвоєння знань, а обов'язкове їх творче перетворення і набуття вмінь і навичок самостійно набувати знання.

Усе це може бути реалізовано у процесі цілеспрямованої й систематичної самостійної діяльності, під час якої майбутні фахівці набувають досвіду професійної мобільності, виробляють уміння самостійно працювати над собою, постійно підвищувати свою кваліфікацію та оновлювати й поглиблювати свої знання.

Важливість самостійних занять полягає не лише в тому, що в межах аудиторних занять не можна дати (і засвоїти) повною мірою обсяг знань, що постійно збільшуються та змінюються, але на це є й інші причини [4].

По-перше, будь-яка робота включає елемент самостійності в тому розумінні, що засвоює людина навчальний матеріал завжди сама. По-друге, самостійна робота зі зрозумілих причин передбачає найбільшу різноманітність діяльності тих, хто навчається, а отже, забезпечує найбільш ефективний рівень засвоєння. По-третє, лише самостійна робота дає знання й переконання, хоча початок тут може бути закладено іншими заняттями. По-четверте, самостійна робота є основою майбутньої самоосвіти спеціаліста, формує відповідну мотивацію та навички самоосвіти.

Отже, підготовка майбутніх фахівців повинна бути спрямована на формування здатності до самостійної роботи, вироблення таких якостей, як допитливість, творчий підхід до розв'язання різноманітних проблем, упевненість у собі, у своїх силах, у своїх можливостях і здібностях, прагнення до самовдосконалення, до самоосвіти, до самореалізації.

Нагальним питанням формування й організації самостійної діяльності студентів є визначення дидактичних умов ефективності такого процесу навчання, тобто таких чинників навчального процесу, що сприяють покращенню якості навчання. Серед важливих умов забезпечення професійної спрямованості навчального матеріалу – проблемність змісту навчання, організація педагогічної взаємодії в різних навчальних системах, використання різноманітних дидактичних технологій, відповідність принципам навчання. Необхідною умовою впровадження самостійної роботи студентів є відповідне наукове і методичне забезпечення.

Сучасного вчителя відрізняє підготовленість до реалізації навчального процесу із використанням сучасних технологій навчання. Лише шляхом традиційної передачі знань – через лекцію, семінар, друковане слово неможливо сформувати необхідні вміння та навички. Цього можна досягти, долучивши студента до ситуації активного учасника інноваційного процесу, створивши сприятливі умови для реалізації особистісно орієнтованої, гуманістично спрямованої моделі взаємодії викладачів та студентів.

Говорячи про ефективне організаційно-методичне забезпечення самостійної та навчально-дослідної роботи студентів, окремо слід акцентувати на такому важливому чиннику, як інформаційні технології. Навчальні засоби на основі нових інформаційних технологій володіють необхідним потенціалом для того, щоб максимально спростити й оптимізувати організацію, проведення та контроль самостійної та навчально-дослідної роботи. Відходить у минуле практика «начитування» лекцій під диктовку, переписування студентами конспектів лекцій один в одного з метою отримання заліку або забезпечення мінімальних вимог до заліку, довгих годин пошуку та реферування джерел у читальній залі. Натомість, за допомогою засобів сучасних інформаційних технологій студенти отримують вільний доступ до будь-яких необхідних для їхньої підготовки навчальних посібників, наукових праць, рекомендацій, статей, питань, завдань, тестів, а також мультимедійних файлів і засобів навчання. Відтепер, значну частку відповідальності за характер і якість самостійної роботи студентів несуть самі викладачі, адже вони розміщують рекомендовану літературу в базах даних внутрішніх мереж для використання студентами, у режимі індивідуальних занять та консультацій відстежують успішність виконання індивідуальних завдань і проектів, готові прийти на допомогу та відповісти на будь-які поточні питання студентів.

Самостійна робота студентів, що розглядається в контексті їхньої самоосвіти, є найвищою формою навчальної діяльності. Але за будь-яких обставин має включати формування стимулів і мотивів самовдосконалення внутрішньої налаштованості на досягнення мети, планування послідовності дій, консультації та методичне забезпечення роботи, систему контролю й оцінювання її результатів.

Необхідно планувати, організовувати та контролювати знання студентів з тих тем, що виносилися на самостійне опрацювання. Це дає змогу не тільки виявити рівень знань, а й ті проблемні питання, які потребують додаткового опрацювання. Контроль сприяє активізації роботи студента, підвищує його зацікавленість до навчального процесу. Мета контролю як педагогічної системи полягає в одержанні постійної інформації про те, як студенти засвоюють матеріал на всіх етапах навчального процесу. Педагоги Т.О.Ільїна, В.О.Скакун, І.Я.Лернер, В.Н.Галузинський, Ю.Ф.Тализіна, М.П.Сибірська визначають контроль як засіб отримання зворотної інформації при управлінні навчальним процесом. Існують різні види контролю: підсумковий (державна атестація), щосеместровий (заліки, іспити, захист курсових робіт, звітів про практику), модульний та поточний (систематичне опитування студентів

упродовж семестру). Для підвищення ефективності контролю слід удосконалити методи організації контролю, його науково-методичне і технічне забезпечення.

Ця робота повинна носити систематичний, а не епізодичний характер. Процес навчання має бути організований таким чином, щоб самостійна робота реалізувалася як у системі аудиторних занять, так і у вільний від них час.

Саморозвиток, самовдосконалення, самореалізація творчого потенціалу – складові продуктивності самостійної роботи майбутнього фахівця.

Важливими і досить продуктивними видами самостійної роботи є: складання планів, конспектування додаткової літератури, рецензування, користування словниками, пошук додаткової інформації, робота з дидактичним матеріалом, спостереження, моделювання тощо. Відповідно самостійна робота містить усі види навчальної діяльності, яка виконується без безпосереднього контролю з боку викладача. Викладач повинен організувати студентів, створити у них високу мотивацію до самостійної роботи, організувати відповідну діяльність, зорієнтувати студентів на кінцевий результат, домогтися максимального засвоєння знань, опанування вміннями та навичками з конкретної навчальної дисципліни та розвиток творчого потенціалу майбутнього фахівця. Тому викладач виступає не лише як інформатор, носій певної інформації про процес виконання самостійної роботи, як організатор та носій основної інформації, як консультант, який надає відповідну допомогу в організації самостійної роботи, а насамперед як організатор, консультант, екзаменатор.

Крім того, зростає обсяг роботи викладача щодо підготовки наукового, навчального, навчально-методичного та матеріально-технічного забезпечення студента, за допомогою якого можна було б на високому рівні забезпечити організацію самостійної роботи студентів (потрібні тексти лекцій, конспекти, підручники, посібники, тести, методичні вказівки та рекомендації, контрольні завдання, технологічні карти, комп'ютери).

Основне завдання викладача й усієї системи освіти – перехід з інформаційного типу навчання на навчання, яке б давало змогу виявити й розвивати індивідуальні здібності майбутнього фахівця, розвивати творчий потенціал студентів, активно впливати на формування їх особистості, адже ефективність та результативність самостійної роботи студентів значною мірою залежить від викладача. Адже не всі студенти можуть сконцентрувати свою увагу на заняттях, не вміють працювати самостійно, вибирати з великої кількості матеріалу необхідні знання, згрупувати і узагальнювати їх. Індивідуальний підхід до них з боку викладачів потребує систематичної роботи. Отже, під самостійною роботою слід розуміти творчу діяльність студента під управлінням викладача. І викладач, і студент повинні активно взаємодіяти. Бажання студента отримати глибокі та фундаментальні знання слід усіляко підтримувати та заохочувати, щоб виробити в ньому схильність до творчої самостійної роботи, до самостійного мислення, творчого оволодіння найновішими досягненнями науки і техніки, постійного

оновлення особистого запасу знань.

Розробляючи завдання для самостійної роботи, необхідно дотримуватися виконання таких функцій: пізнавально-практична, навчально-розвивальна, спонукально-активізувальна, діагностична, технологічна, виховна, світоглядна. Деякі з них або всі зазначені функції, на думку дослідників, повинні інтегруватися в комплексну функцію залежно від місця цих завдань у системі підготовки майбутнього фахівця. Дотримання комплексу цих функцій при розробці завдань для самостійної роботи дослідники вважають пріоритетним [7; 8; 9].

Організатори самостійної роботи повинні, на нашу думку, дотримуватися таких основних принципів:

- єдині вимоги викладачів усіх навчальних дисциплін до організації самостійної роботи студентів;
- кожен вид самостійної роботи повинен бути цілеспрямованим на вироблення певних умінь;
- послідовність, систематичність самостійної роботи;
- неперервне проведення самостійної роботи протягом усього періоду навчання; доступність і посиленість матеріалу для самостійного опрацювання, по-перше; їх творчий характер, по-друге;
- надання студентам однакових можливостей у досягненні мети навчання та виявлення творчої ініціативи;
- забезпечення умов для організації самостійної роботи студентів (наявний аудиторний фонд, відповідна матеріально-технічна база, методичне забезпечення, консультації викладачів тощо);
- здійснення керівництва самостійною роботою, контроль за її ходом, оцінка результатів самостійної роботи;
- рівномірний розподіл завдань та заходів контролю протягом усього навчального року.

Переконані, що дотримання цих принципів – це не лише вимога до реалізації самостійної роботи студентів, але й засіб досягнення певної мети за умови реалізації цих принципів.

Підсумовуючи, зазначимо: самостійна робота студентів – складне, багатовимірне явище, яке має досить вагомі можливості у навчанні, вихованні та управлінні навчальним процесом. Ефективне використання цих можливостей забезпечить досягнення освітньої, навчальної та виховної мети самостійної роботи студентів. Зважаючи на те, що сьогодні самостійна робота студентів виходить за межі аудиторних занять, логічним є підхід до визначення її сутності як форми управління, самоуправління та самоконтролю самостійною діяльністю тих, хто навчається. Самостійна робота – це форма самовираження особистості, прояв її індивідуальних можливостей і один із найбільш важливих чинників розвитку творчого потенціалу спеціаліста майбутнього, висококваліфікованого фахівця,

конкурентоспроможного на ринку праці, здатного до компетентної, відповідальної й ефективної діяльності за своєю спеціальністю.

*САМОСТОЯТЕЛЬНАЯ РАБОТА СТУДЕНТОВ КАК
СОСТАВЛЯЮЩАЯ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩЕГО
СПЕЦИАЛИСТА-ФИЛОЛОГА*

В статье определена сущность самостоятельной работы студентов как составляющей профессиональной подготовки будущего специалиста-филолога.

Ключевые слова: самостоятельная работа, профессиональная подготовка, специалист-филолог.

*STUDENTS' SELF-STUDY AS A COMPONENT OF PROFESSIONAL
TRAINING OF A FUTURE PHILOLOGY SPECIALIST*

In the article the essence of students' self-study as a component of professional training of a future philology specialist is determined.

Key words: self study, professional training, philology specialist.

Література:

1. Бабанский Ю.К. Оптимизация процесса обучения: Общедидактический аспект. – М : Педагогика, 1977. – 340 с.
2. Годник С.М., Вьюнова Н.И., Якушева Г.И., Гайдар К.М. Самостоятельная деятельность студентов: некоторые основы самоорганизации. – Воронеж: Изд-во Воронеж, ун-та, 1994. – 20 с.
3. Журавська Л.М. Педагогічні умови управління самостійною роботою студентів вищих навчальних закладів: Автореф. дис.... канд. пед. наук. – К., 1999.
4. Зязюн І.А. Філософські проблеми гуманізації і гуманітаризації освіти // Педагогіка толерантності. – 2000. – №3. – С. 58-61.
5. Казаков В.А. Теорія та методика самостійної праці студентів. – Ірпінь, 1997.
6. Модернізація вищої освіти України і Болонський процес // Освіта України. –№ 60-61, 10 серпня. – 2004. – С. 7-11.
7. Мороз О.Г., Сластьонін В.О., Філіпченко Л.І. Підготовка майбутнього вчителя: зміст та організація. – К., 1997.
8. Організація самостійної роботи студентів: Навч.-метод. видання. – Черкаси, 2003. – С. 45-65.
9. Организация самостоятельной работы студентов в условиях интенсификации обучения / Сост. А.М.Алексюк и др. – К., 1993.
10. Солдатенко М.М., Сусь Б.А. Самостійна пізнавальна діяльність як найважливіша умова формування спеціаліста//Вища педагогічна освіта: Наук.-

метод.зб. – К.: Вища школа, 1994. – Вип. 17. – С. 39-44.

11. Цюприк А. Результати самостійної роботи студентів під час вивчення суспільних дисциплін//Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2004. – №1.

Олексенко Володимир Павлович – доктор філологічних наук, професор, декан факультету філології та журналістики Херсонського державного університету.